

La llegenda de Vilafant i el riu Manol

La llegenda de Vilafant i el Riu Manol explica la història d'una princesa encantadora que vivia a les muntanyes de Vilafant. Era molt bonica i tenia una veu melodiosa que encantava tothom que l'escoltava. La princesa tenia una passió per cantar al riu Manol, un que passa a prop de Vilafant. Cada cop que cantava, el riu s'animava i les seves aigües agafaven un to més alegre, eren més abundants i augmentava el nombre d'animalons que l'habitaven. La princesa passava hores i hores cantant al riu, i els seus cants s'escoltaven per tot l'Empordà. Cada cop que passava el temps, els habitants de Vilafant s'adonaven que el riu Manol estava més ple i més viu que abans... i no sabien per què. El poble va començar a parlar de la princesa que vivia al castell del turó més alt del poble i de les seves possibles habilitats màgiques per despertar el riu.

D'aquesta manera, un dia els habitants van decidir anar a la muntanya per conèixer la princesa. Quan la van veure, es van quedar bocabadats. Va ser una de les més boniques dones que mai havien vist, els seus cabells daurats relluien al sol i els seus ulls blaus brillaven com estels. La princesa els va explicar que el seu poder era el seu cant, i que amb el seu cant podia fer que el riu Manol s'omplís de vida. Els habitants es van emocionar molt, i van decidir venerar-la com una deessa.

Des de llavors, cada any, els habitants de Vilafant organitzaven un gran festival per a honorar la princesa i el riu Manol. Els cants de la princesa encantada s'escoltaven a tot el país, i tothom acudia a la muntanya per a gaudir de les seves melodies encantades.

Ja fa uns anys que el riu Manol porta poc cabal i la vida és gairebé nul·la. Molts diuen que la princesa es va anar quedant afònica a mida que veia com la humanitat s'anava allunyant del respecte cap a la Natura. Altres comenten que simplement va deixar de cantar per tristesa. El què és clar és que la llegenda de la princesa Vilafant i el Riu Manol és una història que s'ha transmès de generació en generació, i que encara avui es recorda amb gran estima... i fins i tot amb certa nostàlgia.

De fet, per aquestes terres es diu que, quan algú fa una bona acció i cuida l'entorn i el medi ambient, un petit alé musical es pot escoltar en la brisa. Pot ser encara no ho tenim tot perdut...

Autor: Janeal O'Neal